

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.4.2012, zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 2.2.2012, o **odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.4.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2.2.2012, kterým žalobkyni odňala invalidní důchod od 14.3.2012 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách žalobkyně dne 15.3.2012 nešlo u žalobkyně o invaliditu, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Zdravotní postižení žalobkyně bylo podřazeno pod

kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byl stanoven pokles pracovní schopnosti 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky o dalších 10%, činí celkem 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala neobjektivní posouzení zdravotního stavu, kdy v posudku ČSSZ byla opomenuta skutečnost trvale ochrnutého kořenového nervu a psychiatrické doporučení výkonu práce maximálně 4 hodin denně. V jejím případě nelze mluvit o stabilizovaném zdravotním stavu.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.4.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Opavě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 12.9.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyní byl od 15.5.2008 přiznán plný invalidní důchod a dne 10.11.2010 byla posouzena jako invalidní s tím, že se jedná o invaliditu prvního stupně. Dne 10.1.2012 při kontrolní lékařské prohlídce byl zjištěn pokles pracovní schopnosti 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 2.2.2012 invalidní důchod žalobkyni od 14.3.2012 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky dne 14.2.2012. Následně dne 15.3.2012 byla posouzena lékařem ČSSZ v rámci řízení o těchto námitkách se závěrem, že míra poklesu pracovní schopnosti činí u žalobkyně 30%, z toho podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, celkově tedy o 30%.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotní dokumentace, z propouštěcí zprávy z neurochirurgické kliniky FNO z července 2008 a září 2009, neurochirurgického vyšetření z února 2009 a ledna 2012, vyšetření EMG ze září 2010, propouštěcí zprávy BRC z října 2011 a psychiatrického vyšetření z února 2012. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav po operaci hernie disku L4/5 dne 1.7.2008, stav po reoperaci pro recidivu dne 2.9.2009

s provedením stabilizace PLIF L4/S1 s vymizením kořenové iritace do levé dolní končetiny po tomto výkonu, dle EMG bez známek recidivy či akutní léze, s dlouhodobou stabilizací funkčního postižení, s omezením některých denních aktivit. Toto rozhodující zdravotní postižení PK MPSV ČR podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění a podle ní hodnotila pokles pracovní schopnosti horní hranicí 20% a pro anxiózně-depresivní poruchu zvýšila o 10%, celkem tedy na 30%.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 18.4.2012 již nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Zánik invalidity spatřovala posudková komise v tom, že od přiznání plné invalidity došlo po reoperaci k objektivnímu zlepšení, tj. vymizení kořenové symptomatologie, výsledkem zpevnění úseku L4/S1 je stabilizace této oblasti.

Jelikož žalobkyně k datu 18.4.2012 neplnila zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, a proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.2.2012, kterým invalidní důchod žalobkyni v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 8. listopadu 2012

JUDr. Petr Indráček

Samosoudce